

ning), finder mindretallet, at den logiske konsekvens heraf er, at begge parter krav kan indgå i forhandlingerne i det paritetiske nævn.

Bla. derfor anbefaler mindretallet de af SF og VS stillede ændringsforslag til vedtagelse.

Et *tredje mindretal* (Venstresocialisternes medlem af udvalget) udtaler:

Amtsrådsforeningen har ikke ønsket at gå i en reel forhandling med Foreningen af Yngre Læger. Den har gjort en arbejdstidsforlængelse til et ultimativt krav, mens Yngre Lægers hovedkrav har været at dæmme op for overarbejdet via en øget overarbejdsbetaling og en konvertering af overarbejde til stillinger. Forløbet efterlader det indtryk, at arbejdsgiverne har ønsket forhandlingssammenbruddet og har fremprovokeret det for at få deres ønsker opfyldt enten i Forligsinstitutionen, hvilket mislykkedes, eller ved et regeringsindgreb. Amtsrådsforeningen er blevet rigeligt belønnet. Kommissoriet for det paritetiske nævn sammenholdt med regeringens facitliste sidst i bemærkningerne til lovforslaget viser med al tydelighed, at regeringen ensidigt støtter Amtsrådsforeningen. Bla. mener regeringen, jf. bemærkningerne, sidste del, at man kan tage udgangspunkt i en ordning, hvorefter rådighedstjeneste fra bopæl samt værdi af tilkald under rådighedstjeneste ikke indgår i arbejdstiden, men vederlægges med penge.

De ændringer, det paritetiske nævn kan foretage i overenskomsten, har alle relation til Amtsrådsforeningens overenskomstkra, medens Yngre Lægers overenskomstkra bla. om konvertering af overarbejde til stillinger, forbedret overtidsbetaling m.v. godt nok kan drøftes i nævnet, hvis nævnet måtte beslutte sig herfor, men nævnet kan ikke tage beslutninger herom. Det vil sige, at Yngre Læger er sat fuldkommen skakmat i forhold til regeringens overenskomstkra, og så hjælper ministerens svar »ja« på spørgsmålet, om det vil være muligt i det paritetiske nævn at nå frem til et resultat, der er forskelligt fra regeringens foreslåede løsningsmodeller, jo meget lidt, når der ikke er mulighed for at nå frem til et resultat, der nærmer sig Yngre Lægers krav blot en anelse. Så er der ikke tale om forhandling, men om diktat.

Regeringens vejledninger til løsningsmodeller vil uundgåeligt betyde en tilbagevenden til tilstanden før 1981 med meget lange arbejdsdage og -uger til lægerne. Deres arbejdstid bliver ikke 39 timer som på det øvrige arbejdsmarked, men 39 timer plus rådighedstjeneste.

En sådan arbejdsmodel betyder bla., at kvindelige læger vil få det endnu sværere i hospitalssystemet, og at Yngre Lægers familieliv vil være vanskeligt – for at sige det mildt. Samtidig vil stressede og overarbejdede læger betyde en dårligere behandling af patienterne. Den eneste vinder er Amtsrådsforeningen og bag den Finansministeriet, som under hele forløbet har pustet Amtsrådsforeningen i nakken for at holde den på plads med hensyn til arbejdstidstilrettelæggelsen. Yngre Læger har, hvad fællesvagter angår, allerede under den nuværende overenskomst været indstillet på at indgå aftaler om beslægtede områder, men har afvist fællesvagter, hvor der ikke var tale om beslægtede områder, og mindretallet finder det ganske uforsvarligt at lave en fællesvagtordning, hvor specialister på ét felt skal gå ind og stille diagnoser på et andet felt, især med henvisning til den meget stærke specialisering, der sker i sygehusvæsenet i dag. Mindretallet kunne godt tænke sig et langt større tværfagligt samarbejde, men aldrig i form af nednormeringer.

Da arbejdsministeren lægger ansvaret for forhandlingssammenbruddet på begge parter, burde den logiske konsekvens være, at begge parter overenskomstkra indgår i kommissoriet for det paritetiske nævn, og mindretallet har derfor stillet ændringsforslag sammen med Socialistisk Folkeparti herom.

Mindretallet mener, at selve indgrebet er diktatorisk og indholdet uantageligt, og indstiller derfor lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Ændringsforslag

Til § 6

Af et *mindretal* (SF og VS):

1) I *stk. 1* udgår ordene »om arbejdsområde, arbejdstidens placering og vederlæggelse af rådighedstjeneste fra bopæl og tilkald under rådighedstjenesten ved indregning i den